

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sži/3/2013
Identifikačné číslo spisu:	1010202066
Dátum vydania rozhodnutia:	01.08.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Poláčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1010202066.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu EUREA, občianske združenie, IČO 30794242, so sídlom v Bratislave, Tupého 25/A, zastúpeného advokátom Mgr. Vladimírom Šárnikom, so sídlom v Bernolákove, Národného oslobodenia 25, proti žalovanému Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Pribinova 2, o preskúmanie zákonnosti fiktívneho rozhodnutia žalovaného zo dňa 6. októbra 2010, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4 S 338/2010-29 zo dňa 28. septembra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4 S 338/2010-29 zo dňa 28. septembra 2012 a konanie z a s t a v u j e.

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom 4S 338/2010-29 zo dňa 28. septembra 2012 podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku zrušil fiktívne rozhodnutie žalovaného zo dňa 6. októbra 2010 ako aj rozhodnutie žalovaného č. SLV-OLVS-40/2010 zo dňa 15. októbra 2010 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 254,88 €.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalovaný rozhodnutím č. PPZ-JKP-OJP-481-003/2010 zo dňa 9. septembra 2010 len čiastočne vyhovel žiadosti žalobcu o sprístupnenie informácie. Predmetné rozhodnutie žalobca napadol rozkladom, ktorý bol žalovanému doručený 21. septembra 2010. Žalovaný dňa 15. októbra 2010 rozhodnutím č. SLV-OLVS-40/2010 prvostupňové rozhodnutia žalovaného zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Krajský súd poukázal na ustanovenia § 19 ods. 1 až ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 211/2000 Z. z.). Krajský súd je toho názoru, že predložením rozkladu vedúcemu ústrednému orgánu (ministrom) sa rozumie deň doručenia rozkladu do podateľne tohto ústredného orgánu (ministerstva), a preto vnútorné postupy o predkladaní pošty z hľadiska zachovania lehoty na vydanie rozhodnutia o rozklade nie sú

rozhodujúce. Podľa citovaných ustanovení v lehote 15 dní odo dňa doručenia odvolania druhostupňovému správneému orgánu bol žalovaný povinný vydať rozhodnutie o odvolaní (rozklade). Žalovaný v zákonnej lehote rozhodnutie o rozklade nevydal, a preto nastala fikcia vydania rozhodnutia, ktorým žalovaný rozklad zamietol a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. PPZ-JKP-OJP-481-003/2010 zo dňa 9. septembra 2010 potvrdil. Lehota na vydanie rozhodnutia o rozklade uplynula dňom 6. októbra 2010 a za deň doručenia tohto rozhodnutia žalobcovi sa považuje deň 8. október 2010. Doručením druhostupňového správneho rozhodnutia účastníkom konania sa považuje rozhodnutie za právoplatné a vykonateľné [§ 53 a nasl. zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len Správny poriadok)]. Podľa krajského súdu je nesporné, že fiktívne rozhodnutie ministra nemôže samo osebe spĺňať náležitosti podľa § 47 Správneho poriadku, čo však neznamená, že takéto rozhodnutie stojí mimo prieskumu v správnom súdnictve. Podľa § 59 Správneho poriadku musí totiž odvolací orgán preskúmať napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu.

V súvislosti s ďalším druhostupňovým rozhodnutím žalovaného č. SLV-OLVS-40/2010 zo dňa 15. októbra 2010 krajský súd uviedol, že je potrebné vychádzať z ustanovenia § 30 ods. 1 písm. i/ Správneho poriadku, a teda ak sa v tej istej veci už právoplatne rozhodlo, nemožno opätovne o nej konať s výnimkou prípadu, ak sa podstatne zmenil skutkový stav. Podľa názoru krajského súdu došlo po vydaní právoplatného fiktívneho rozhodnutia (8. októbra 2010) k ďalšiemu rozhodnutiu o tom istom predmete. Predmetné rozhodnutie následne vydané vo veci žiadosti žalobcu o sprístupnenie informácií v rámci riadneho odvolacieho konania bolo vydané v rozpore so zákonnou úpravou, keďže rozhodol o veci duplicitne, čím porušil zásadu dvojinstančnosti správneho konania a vydal rozhodnutie bez právneho dôvodu (bez návrhu žalobcu na obnovu konania, prípadne v mimoodvolacom konaní). Navyše, zákon č. 211/2000 Z.z. ani Správny poriadok nepripúšťajú možnosť po tom, ako bolo vo veci vydané druhostupňové fiktívne rozhodnutie, toto anulovať vydaním ďalších rozhodnutí.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť a konanie zastaviť alebo žalobu žalobcu zamietnuť. Žalovaný poukázal na svoje vyjadrenie k žalobe, v ktorom uviedol, že žaloba žalobcu je podaná predčasne, pretože v čase jej podania nebolo vo veci právoplatne rozhodnuté, tak ako to predpokladá ustanovenie § 247 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku. O rozklade žalobcu bolo rozhodnuté na to príslušným orgánom, ktorým je osobitná komisia ministra vnútra Slovenskej republiky na prípravu návrhov rozhodnutí ministra o rozkladoch, a to tak, že rozhodnutie Úradu justičnej a kriminálnej polície Prezídia Policajného zboru Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. PPZ-JKP-OJP-481-004/2010 zo dňa 9. septembra 2010 bolo zrušené a vec vrátená prvostupňovému správneému orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie, vec teda nebola právoplatne skončená. Žalovaný poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Sž-o-KS 259/2004 z 28. mája 2005, 2 Sži 7/2011 z 21. marca 2012 a 6 Sži 5/2011 z 25. apríla 2012. Z uvedených rozhodnutí najvyššieho súdu vyplýva, že pre počítanie lehoty na rozhodnutie o rozklade (odvolaní) je potrebné počítat lehoty podľa § 57 ods. 2 Správneho poriadku a následne podľa § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z. Žalovaný nikdy neargumentoval vnútornými predpismi o predkladaní pošty, ako to uvádza krajský súd v napadnutom rozsudku, ale argumentoval odkazom na Správny poriadok a prepojenosťou zákona č. 211/2000 Z. z. a Správneho poriadku. Žalovaný v odvolaní namietal nedostatočné odôvodnenie rozsudku krajského súdu, pretože sa nevysporiadal s námietkami účastníka konania, čím mu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). Termín verejného vyhlásenia rozsudku bol oznámený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a jeho internetovej stránke www.nsud.sk (§ 156 ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného č. SLV-OLVS-40/2010, zistil, že žalobca žiadosťou doručенou Prezídium Policajného zboru, Úradu justičnej a kriminálnej polície, Odboru justičnej polície, dňa 6. septembra 2010 požiadal podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o sprístupnenie úradného spisu vedeného Prezídium Policajného zboru pod č. PPZ-248/JPK-OEK-2007.

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Prezídium Policajného zboru, Úrad justičnej a kriminálnej polície, rozhodnutím č. PPZ-JKP-OJUP-481-004/2010 zo dňa 9. septembra 2010 čiastočne nevyhovelo žiadosti žalobcu.

Proti uvedenému prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca rozklad doručený prvostupňovému správnomu orgánu - Prezídium Policajného zboru, Úradu justičnej a kriminálnej polície, Odboru justičnej polície, 21. septembra 2010.

Rozklad bol 5. októbra 2010 doručený osobitnej komisii ministra vnútra Slovenskej republiky na prípravu návrhov rozhodnutí ministra o rozkladoch.

Žalovaný o rozklade rozhodol dňa 15. októbra 2010 rozhodnutím č. SLV-OLVS-40/2010 tak, že rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, Úradu justičnej a kriminálnej polície č. PPZ-JKP-OJUP-481-004/2010 zo dňa 9. septembra 2010 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobca rozhodnutie o rozklade prevzal 19. októbra 2010.

Medzi účastníkmi je spornou otázka počítania lehoty na rozhodnutie žalovaného o rozklade.

Primárne je potrebné uviesť, že v zmysle ustanovenia § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, použijú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní, t. j. Správny poriadok.

V ustanovení § 19 zákona č. 211/2000 Z. z. je osobitne upravené odvolacie konanie proti rozhodnutiam povinnej osoby o odmietnutí požadovanej informácie alebo proti fiktívnym rozhodnutiam povinnej osoby podľa § 18 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z. Ide o úpravu miesta podania odvolania (rozkladu), lehoty na podanie odvolania (rozkladu), určenie subjektu, ktorý rozhodne o odvolaní (rozklade), lehoty na rozhodnutie o podanom odvolaní (rozklade) a o možnosti preskúmania rozhodnutia súdom.

Lehota na rozhodnutie odvolacieho orgánu, ktorá je v predmetnej právnej veci sporná, je upravená v ustanovení § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z. Citované ustanovenie ju upravuje nasledovne: „Odvolací orgán rozhodne o odvolaní do 15 dní od doručenia odvolania povinnou osobou.“ Ide o jednoznačné určenie lehoty, ktorá sa nezačína počítať od doručenia odvolania (rozkladu) žalobcu odvolaciemu orgánu, ale až od doručenia odvolania (rozkladu) odvolaciemu orgánu povinnou osobou, v tomto prípade prvostupňovým správnym orgánom žalovanému, resp. jeho osobitnej komisii na prípravu návrhov rozhodnutí o rozkladoch. Zákon č. 211/2000 Z. z. osobitne nerieši dobu od podania odvolania (rozkladu) povinnej osobe do predloženia odvolania (rozkladu) odvolaciemu orgánu, preto je potrebné postupovať v zmysle ustanovenia § 57 ods. 2 Správneho poriadku v spojení s § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z.

V zmysle ustanovenia § 57 Správneho poriadku správny orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, môže o odvolaní sám rozhodnúť, ak odvolaniu v plnom rozsahu vyhovie a ak sa rozhodnutie netýka iného účastníka konania ako odvolateľa alebo ak s tým ostatní účastníci konania súhlasia (ods. 1). Ak nerozhodne správny orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, o odvolaní, predloží ho spolu s výsledkami doplneného konania a so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu najneskôr do 30 dní odo dňa, keď mu odvolanie došlo, a upovedomí o tom účastníka konania (ods. 2).

Až v tomto okamihu, po predložení veci odvolaciemu orgánu (v predmetnej právnej veci osobitnej komisii ministra vnútra Slovenskej republiky na prípravu rozhodnutí ministra o rozkladoch), začína

odvolaciemu orgánu plynúť 15-dňová lehota na rozhodnutie o odvolaní (rozklade) zakotvená v § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z., pretože až v tomto štádiu odvolacieho konania sa uplatní zásada lex specialis derogat legi generali (osobitný zákon alebo ustanovenie ruší všeobecný zákon alebo ustanovenie). Inak povedané, odvolací správny orgán je povinný o odvolaní (rozklade) rozhodnúť v lehote 15 dní od jeho doručenia od prvostupňového správneho orgánu, ktorý už vykonal potrebné úkony v zmysle § 57 ods. 1 Správneho poriadku v spojení s § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. Uvedený právny názor je totožný aj s názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadreným v jeho rozsudkoch sp. zn. 2 SŽ-o-KS 259/2004 zo dňa 28. septembra 2005, sp. zn. 2 SŽi 7/2011 zo dňa 21. marca 2012 a sp. zn. 2 SŽi 7/2012 zo dňa 27. marca 2013.

Na základe uvedených skutočností a citovaných právnych predpisov bolo rozhodnutie žalovaného o rozklade vydané v lehote upravenej v § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z., keď rozklad bol predložený osobitnej komisii ministra v lehote 30 dní od doručenia rozkladu prvostupňovému správneému orgánu vyplývajúcej z § 57 ods. 2 Správneho poriadku, a žalovaný rozhodol v lehote 15 dní od predloženia rozkladu prvostupňovým správnym orgánom upravenej v § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z. Nedošlo preto k vzniku fiktívneho rozhodnutia o rozklade, pretože neboli pre jeho vznik splnené podmienky vyplývajúce z § 19 ods. 3 druhá veta zákona č. 211/2000 Z. z.

Rozhodnutie žalovaného č. SLV-OLVS-40/2010 zo dňa 15. októbra 2010, vydané v zákonnej lehote, je v prospech žalobcu, nakoľko žalovaný prvostupňové rozhodnutie č. PPZ-JKP-OJP-481-004/2010 z 9. septembra 2010 zrušil a vec vrátil prvostupňovému správneému orgánu na ďalšie konanie. Administratívne konanie teda nebolo právoplatne skončené, pretože o žiadosti žalobcu podľa zákona č. 211/2000 Z. z. znova prebieha prvostupňové konanie. Vychádzajúc z uvedeného, nie je splnená základná podmienka súdneho prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, teda existencia právoplatného druhostupňového rozhodnutia, ktoré by bolo spôsobilým predmetom súdneho prieskumu. Ide o neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, ktorého následkom je zastavenie konania v zmysle ustanovenia § 104 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku.

Vychádzajúc z uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že krajský súd nesprávne právne vec posúdil, neposúdil, resp. nesprávne posúdil, vzťah medzi ustanoveniami § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z. a § 57 Správneho poriadku a nesprávne vyhodnotil absenciu právoplatného rozhodnutia správneho orgánu druhého stupňa, ktoré by mohlo byť spôsobilým predmetom súdneho prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave podľa § 250ja ods. 3 posledná veta v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/, ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4 S 338/2010-29 zo dňa 28. septembra 2012 a konanie zastavil podľa § 104 ods. 1 prvá veta v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta a § 146 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, keďže konanie bolo zastavené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.